

กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์

ผลผลิต เกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ

กิจกรรมหลัก กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์

1. กิจกรรมรอง กิจกรรมสัตว์เล็ก – สัตว์ปีก (โครงการจัดทำระบบฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ยั่งยืน)

1. หลักการและเหตุผล

ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีนโยบายพัฒนาด้านเกษตรกรรมยั่งยืน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยด้านปศุสัตว์ มีรูปแบบผสมผสาน เป็นทั้งอาชีพหลัก อาชีพรอง และอาชีพเสริม ซึ่งเป็นแหล่งอาหาร เพิ่มรายได้ และสันติภาพ ตามข้อมูล ปี 2557 ครัวเรือน เกษตรกร จำนวนมากเลี้ยงสัตว์เล็กได้แก่ แพะที่มีจำนวนรวม 468,377 ตัว เกษตรกรที่เลี้ยง จำนวน 40,359 ราย และสัตว์ปีกได้แก่ ไก่วง จำนวน 38,765 ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยงจำนวน 3,470 ราย เป็ดเทศ 5,380,977 ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยงจำนวน 333,708 ราย เป็นต้น เกษตรกรยังมีปัญหาอุปสรรคอยู่มาก ในด้านเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม และด้านต้นทุน – ผลตอบแทนและอื่นๆ ดังนั้นจึงสมควรมีการจัดทำรูปแบบฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ยั่งยืนและเหมาะสม ที่ทดสอบและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในชุมชนที่บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์ความรู้ทางวิชาการสมัยใหม่ รวมถึง การจัดการผลิตรระดับ ฟาร์มเกษตรกรและการพัฒนาสถาบันเกษตรกร ในลักษณะกลุ่ม ชมรม หรือ เครือข่าย

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาจัดทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ยั่งยืน (สัตว์เล็ก-สัตว์ปีก) นำร่องในชุมชนและในศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นและทั่วไป
2. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างการผลิตและธุรกิจฟาร์มปศุสัตว์ที่ยั่งยืน ทั้งฟาร์มเกษตรกร กลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีความยั่งยืนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
3. เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ยั่งยืนแก่เกษตรกร

3. ผลผลิต (Output) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ จำนวน 240 ราย
- ฟาร์มสาธิต ปศุสัตว์ที่ยั่งยืน จำนวน 18 แห่ง

4. ผลลัพธ์ (Outcome) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- ความพึงพอใจของเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีของหน่วยงานกรมปศุสัตว์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)

- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยี จำนวน 240 ราย

6. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. สำนักส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์

1.1 ร่วมกำหนดแผนปฏิบัติงานและงบประมาณ และศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ และ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

1.2 ร่วมจัดทำโครงการกับหน่วยงานภูมิภาค และกำหนดชนิดสัตว์เล็ก-สัตว์ปีก ที่จะดำเนินงาน ดังนี้

- ด้านสัตว์ปีก (ไก่วง) ดำเนินงานในพื้นที่สำนักงานปศุสัตว์เขต 4 ดำเนินงานได้แก่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ที่ 4 จังหวัดสกลนคร , สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สกลนคร เลย นครพนม และ หนองบัวลำภู

- ด้านสุกร (หมูหลุม) ดำเนินงานได้แก่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ที่ 5 จังหวัดเชียงราย สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด เชียงราย สำนักงานปศุสัตว์ที่ 3 และ 4

- ด้านสัตว์ปีก (เป็ด) ดำเนินงานในพื้นที่ สำนักงานปศุสัตว์ที่ 3 ดำเนินงานได้แก่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ที่ 3 จังหวัดอำนาจเจริญ

2. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ที่ 3 จังหวัดอำนาจเจริญ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ที่ 4 จังหวัดมหาสารคาม และ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ที่ 5 จังหวัดเชียงราย

- 2.1 คัดเลือก และศึกษาจัดทำฟาร์มสาธิตเลี้ยงสัตว์ที่ยั่งยืนและจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิตในพื้นที่ศูนย์ฯ และ ฟาร์มเกษตรกร 3 ศูนย์ฯละ 2 แห่ง โดยสนับสนุนค่าใช้จ่ายเป็นวัสดุการเกษตรและอื่นๆไม่เกิน 3,000 บาท/ฟาร์ม
- 2.2 จัดฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์สัตว์ที่ยั่งยืนตามความต้องการของเกษตรกร รวม 2 ครั้งๆละ 30 คน
- 2.3 ส่งเสริมให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต เพิ่มการปลูกพืชอาหารสัตว์ เพิ่มมูลค่าและแปรรูป เป็นต้น
3. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสกลนคร เลย หนองบัวลำภู เชียงราย และ นครพนม
  - 3.1 ศึกษาจัดทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ที่ยั่งยืนของเกษตรกรชนิดที่เลือกในพื้นที่และจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต จังหวัดละ 5 ฟาร์ม รวม 30 ฟาร์ม โดยสนับสนุนค่าวัสดุการเกษตรและอื่นๆไม่เกิน 3,000 บาท/ฟาร์ม
  - 3.2 จัดฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์สัตว์ที่ยั่งยืนแก่เกษตรกรจังหวัดละ 1 ครั้งๆละ 30 ราย
  - 3.3 สนับสนุนและส่งเสริมเกษตรกรในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ปลูกพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพดีและผลผลิตสูง ทำหญ้าหมักเพิ่มมูลค่าสินค้าปศุสัตว์ โดยการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งเสริมการบริโภคและการตลาด เป็นต้น
4. สำนักงานปศุสัตว์เขต 3 และ 4 ร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์สัตว์จังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการขับเคลื่อนเครือข่ายเกษตรกรเลี้ยงหมูหลุมและประมวลองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. กิจกรรมรอง กิจกรรมสัตว์เล็ก – สัตว์ปีก (โครงการพัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดแพะ)

1. หลักการและเหตุผล

แพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ตามสถิติของศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ ปี 2556 พบว่ามีจำนวนแพะ รวม 440,277 ตัว เกษตรกร รวม 41,674 ราย โดยเฉพาะในพื้นที่ สำนักงานปศุสัตว์เขต 6 จำนวน 27,768 ตัว เกษตรกร 593 ราย สำนักงานปศุสัตว์เขต 7 จำนวน 97,934 ตัว เกษตรกร รวม 2,679 ราย สำนักงานปศุสัตว์เขต 8 จำนวน 47,251 ตัว เกษตรกร รวม 3,588 ราย สำนักงานปศุสัตว์เขต 9 จำนวน 188,380 ตัว เกษตรกร 32,027 ราย เป็นต้น สภาพการเลี้ยงการผลิตทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นอาชีพรอง – อาชีพเสริม ผสมผสานกับ กิจกรรมการเกษตรอื่นในครัวเรือน การจัดการฟาร์มส่วนใหญ่ยังไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ผลผลิตยังไม่สูงเท่าที่ควร นอกจากนั้น มีฟาร์มสาธิตที่เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จำนวนน้อยมาก การรวมกลุ่มน้อย มีเครือข่ายหรือชมรมการผลิตและการตลาดแพะที่ยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควรในการแลกเปลี่ยนข้อมูล เทคโนโลยีการผลิต ข้อมูลด้านการตลาด รวมถึงด้านความต้องการ และราคา ในส่วนหน่วยงานของกรมปศุสัตว์เองโดยเฉพาะสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดและศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี มีข้อมูล เครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงที่ยังไม่ชัดเจน มีฟาร์มเกษตรกรต้นแบบหรือเกษตรกรสาธิตไม่เพียงพอ ตลอดจนข้อมูลการจัดการฟาร์มและข้อมูลสมรรถภาพการผลิตแพะในระดับฟาร์มของเกษตรกรยังมีน้อย

นอกจากนั้นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการสร้างเครือข่ายของสถาบันเกษตรกรและเกษตรกรให้เข้มแข็ง สามารถแลกเปลี่ยนพึ่งพากันเองได้ในด้านวิชาการ การจัดการเรียนรู้ การตลาด ดังนั้น จึงจำเป็นต้องดำเนินการโครงการนี้เพื่อการพัฒนาการผลิตแพะในระดับฟาร์มเกษตรกรที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อสำรวจข้อมูลและการขับเคลื่อนเครือข่ายการผลิต – การตลาดแพะในลักษณะกลุ่ม/ชมรม/เครือข่าย ระดับกลุ่มจังหวัดและระหว่างจังหวัด ให้มีความเข้มแข็ง

2.2 เพื่อพัฒนาฟาร์มเกษตรกรแกนนำ และเกษตรกรเครือข่ายด้านการผลิต การตลาดเป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีการเลี้ยงแพะแก่เกษตรกร

2.3 เพื่อศึกษา วิเคราะห์ระบบการผลิต การตลาดแพะของฟาร์มเกษตรกร

3. ผลผลิต (Output) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ จำนวน 785 ราย

4. ผลลัพธ์ (Outcome)ระดับกิจกรรม/โครงการ

- ความพึงพอใจของเกษตรกรที่ได้รับถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีของหน่วยงานกรมปศุสัตว์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)

- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยี จำนวน 785 ราย

6. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ (ก.ส.ส.) ร่วมจัดทำโครงการ แผนปฏิบัติงาน กับหน่วยงานภูมิภาค

2. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดที่เป็นพื้นที่เป้าหมายดำเนินการ

2.1 สํารวจข้อมูลการผลิต การแปรรูป และการตลาดรวมทั้งองค์ความรู้/ภูมิปัญญาการเลี้ยงแพะของเกษตรกรในพื้นที่ และจัดทำเป็นเอกสารรายงานส่งกรมปศุสัตว์

2.2 ขับเคลื่อนกลุ่ม/ชมรม/เครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิต – การตลาดแพะในจังหวัด โดยดำเนินการประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนข้อมูลการผลิตและการตลาด รวบรวมรายชื่อเกษตรกร ข้อมูลการผลิตการตลาดของเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้อง จัดทำแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนกิจกรรมของกลุ่มและชมรมแพะของจังหวัด ตลอดจนดำเนินกิจกรรมอื่นๆที่เพิ่มความเข้มแข็งแก่กลุ่ม/ชมรม/เครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ

2.3 ดำเนินกิจกรรมเพิ่มมูลค่าผลผลิต/แปรรูปผลิตภัณฑ์ โดยดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมเครือข่าย (งบ.SME เดิม) และนำผลิตภัณฑ์ไปแสดงที่งานแพะแห่งชาติ ได้แก่ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลพบุรี นนทบุรี กรุงเทพมหานคร นครปฐม ราชบุรี และ สตูล

2.4 อบรมและถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกร

2.5 สนับสนุนและส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินกิจกรรมเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิตโดยการปลูกพืชอาหารสัตว์ที่มีผลผลิตสูงและคุณภาพดี เพิ่มมูลค่าโดยแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ตลอดจนส่งเสริมการบริโภคและการตลาดเป็นต้น

3. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์ร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดและสำนักงานปศุสัตว์เขต ดำเนินการกิจกรรมดังนี้

3.1 ร่วมขับเคลื่อนชมรม/เครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะจัดทำแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนกิจกรรมระดับชมรมจังหวัดและเครือข่ายเขตกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/เขต

3.2 จัดประชุมสัมมนาเจ้าหน้าที่ – เกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องประมาณองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดในเขตพื้นที่สำนักงานปศุสัตว์เขต และ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์แห่งละ 1 ครั้ง และสรุปเป็นเอกสารองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นการจัดการฟาร์มแพะ ส่งกรมปศุสัตว์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.3 ติดตาม ประเมินผลในด้านศักยภาพการพัฒนาเครือข่าย การผลิต การตลาด และการเรียนรู้ ทั้งภายในเครือข่ายย่อยระหว่างเครือข่าย และ ผู้เกี่ยวข้องในเขตจังหวัด รวมทั้งระหว่างจังหวัดและระหว่างพื้นที่สำนักงานปศุสัตว์เขต

3.4 ร่วมกับ สนง.ปศุสัตว์จังหวัดส่งเสริมฟาร์มให้เกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิตโดยเพิ่มพื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์ที่มีผลผลิตสูงตลอดจนการเพิ่มมูลค่าโดยการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์

3.5 กิจกรรมสัมมนาขับเคลื่อนเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ ดำเนินงานโดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการปศุสัตว์เขต 8

3.6 ดำเนินงานกิจกรรมเพิ่มมูลค่าผลผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ โดยสนับสนุนส่งเสริมเครือข่ายเกษตรกร (งบ.SME เดิม) และเครือข่ายเกษตรกรอื่นในพื้นที่เขตและนำผลิตภัณฑ์ไปแสดงที่งานแพะแห่งชาติ

4. สำนักงานปศุสัตว์เขต

4.1 จัดประชุมชี้แจงติดตามประเมินผลแก่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในเขตและจัดทำแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนกิจกรรมระดับกลุ่ม/ชมรมจังหวัด/เครือข่ายเขตร่วมกับ ศวป.และสนง.ปศุสัตว์จังหวัด จำนวน 2 ครั้ง/ปี ในช่วงต้นปีและปลายปีงบประมาณ

4.2 ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยขับเคลื่อนชมรม/เครือข่ายรวมทั้งสำรวจ องค์ความรู้/ภูมิปัญญาการจัดการแพะในพื้นที่

5. ให้ทุกหน่วยงานสรุปข้อมูล สถานการณ์แพะในพื้นที่ ได้แก่ กลุ่ม/ชมรม/เครือข่าย ฟาร์มสาธิต ฟาร์มปลอดโรค ฟาร์มมาตรฐาน ฟาร์มกระจายพันธุ์แพะ องค์ความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่น ข้อมูลการตลาด – ราคา (พันธุ์สัตว์/ผลิตภัณฑ์/สัตว์มีชีวิตเพื่อบริโภค) เป็นต้น ขึ้นเผยแพร่ในเว็บไซต์ของหน่วยงาน

6. กรมปศุสัตว์ (ก.ส.ส.) พิจารณาสับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม สำหรับกิจกรรมที่แก้ไขปัญหาเร่งด่วนของเกษตรกร ซึ่งเป็นข้อสรุปจากเวทีประชุม เครือข่ายระดับเขต แต่ละเขต

3. กิจกรรมรอง กิจกรรมสัตว์เล็ก – สัตว์ปีก (โครงการอนุรักษ์และพัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองประจำถิ่น)

1. หลักการและเหตุผล

ไก่พื้นเมืองเป็นทรัพยากรของชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) มีการเลี้ยงอย่างแพร่หลายทั่วไปแทบทุกครัวเรือน เกษตรกร ซึ่งเป็นวิถีชีวิตของชาวนาชนบทไทย ในปัจจุบันมีประชากรไก่พื้นเมืองของประเทศไทยมีจำนวน 67,386,488 ตัว แยกตามภาคต่าง ๆ ได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 27.388 ล้านตัว , ภาคเหนือ 20.555 ล้านตัว , ภาคกลาง 9.996 ล้านตัว และภาคใต้ 9.445 ล้านตัว ตามลำดับ มีเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง 2,247,852 ราย แยกตามภาคต่าง ๆ ได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1,414,402 ครัวเรือน , ภาคเหนือ 720,363 ครัวเรือน , ภาคใต้ 373,678 ครัวเรือน, และภาคกลาง 329,519 ครัวเรือน ตามลำดับ ส่วนใหญ่เลี้ยงเป็นอาชีพเสริม (กรมปศุสัตว์, 2556) ซึ่งในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยจะมีการเลี้ยงไก่ประจำถิ่น เช่น ไก่แม่ฮ่องสอน ไก่แม่ฟ้าหลวง จะมีการเลี้ยงมากทางภาคเหนือ หรือ ไก่คอล่อน ไก่เบตงจะมีการเลี้ยงมากทางภาคใต้ ไก่ซีเลี้ยงมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น หากไม่มีการรวบรวม คัดเลือก และพัฒนาพันธุ์และอนุรักษ์ให้เป็นระบบอย่างต่อเนื่องแล้ว อาจทำให้สายพันธุ์ไก่พื้นเมืองประจำถิ่นของไทยสูญหายไป

ในปี 2558-2559 กรมปศุสัตว์ได้ดำเนินโครงการพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นเมือง ภายใต้โครงการอนุรักษ์และพัฒนาการผลิตไก่พื้นเมืองตามแผนการปรับโครงสร้างการผลิตและความมั่นคงทางอาหารด้านปศุสัตว์ โดย ศวป.ที่ 1-9 และ สนง.ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุงดำเนินการมีเกษตรกรเป้าหมาย 712 ราย ดังนั้นในปี งบประมาณ 2560 จึงบูรณาการงบประมาณหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินการดำเนินกิจกรรมต่างๆของเครือข่ายเกษตรกรให้ต่อเนื่องต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรเลี้ยงในแต่ละท้องถิ่น และสืบค้น รวบรวมภูมิปัญญาเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาองค์ความรู้ในการเลี้ยง การผลิตให้ถูกหลักวิชาการ และควบคุมโรคระบาดได้ และทำการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างนักวิชาการกับเกษตรกรได้

2. เพื่อกระตุ้นให้เกษตรกร ชุมชนเห็นคุณค่าความสำคัญของไก่พื้นเมืองในการอนุรักษ์พันธุกรรม และพัฒนาให้เป็นสินค้า ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นของเกษตรกรรายย่อยได้

3. เพื่อพัฒนาระบบการเลี้ยง การผลิต การแปรรูป ให้สามารถใช้เป็นช่องทางประกอบอาชีพของเกษตรกรรายย่อยได้โดยไม่ต้องแข่งขันกับสินค้าที่เป็นผลผลิตจากธุรกิจรายใหญ่

4. เพื่อพัฒนาเครือข่ายของเกษตรกร ชุมชน ให้เข้มแข็ง ยั่งยืน และเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้ในระยะยาว

7. ผลผลิต (Output) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ 225 ราย
- ฟาร์มสาธิตไก่พื้นเมืองประจำถิ่น จำนวน 9 แห่ง

8. ผลลัพธ์ (Outcome) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- ความพึงพอใจของเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีของหน่วยงานกรมปศุสัตว์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

9. ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)

- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยี จำนวน 225 ราย

10. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. การจัดทำฟาร์มต้นแบบและการสาธิต การเลี้ยงไก่พื้นเมืองในศูนย์ฯ 1 ฟาร์ม
2. จัดประชุมสัมมนาเครือข่ายผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง1ครั้ง/ศวป.เขต. ครั้งละ 25 ราย
3. การคัดเลือกฟาร์มเกษตรกรแกนนำ ศวป.เขต.ละ 5 ฟาร์ม
4. จัดประกวดฟาร์มไก่ และไก่พื้นเมือง
5. ดำเนินงานกิจกรรมต่างๆต่อเนื่องของโครงการพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นเมือง ภายใต้โครงการอนุรักษ์และพัฒนาการผลิตไก่พื้นเมืองและเก็บข้อมูลต่อเนื่องเพื่อส่งผลการดำเนินงานแจ้งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
6. สนับสนุนส่งเสริมให้เครือข่ายเกษตรกรฯ ดำเนินงานกิจกรรมเพิ่มมูลค่าผลผลิต แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ และการตลาด ตลอดจนให้หน่วยงานนำผลผลิตและผลิตภัณฑ์

ไปแสดงและสาธิตที่งานมหกรรมไก่พื้นเมืองแห่งชาติ ครั้งที่ 4 ช่วงวันที่ 2-4 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)

4. กิจกรรมรอง กิจกรรมสัตว์เล็ก – สัตว์ปีก (โครงการพัฒนาการเลี้ยงแพะนม)

1. หลักการและเหตุผล

เกษตรกรมีการเลี้ยงแพะนม จำนวนมากขึ้นทั่วประเทศในปี 2556 มีแพะนม รวม 20,013 ตัว เกษตรกร รวม 1,740 ราย ได้แก่ ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ กรุงเทพมหานคร และในจังหวัดใกล้เคียง และจังหวัดต่างๆจากการสำรวจเบื้องต้น มีนํ้านมดิบทั่วประเทศ ประมาณ 4,000 – 5,000 กก./วัน คิดเป็นนํ้านมแพะประมาณประมาณ 1,825 ตัน/ปี คิดเป็นมูลค่านํ้านมดิบประมาณเกือบ 100 ล้านบาท/ปี ส่วนนํ้านมแพะพาสเจอร์ไรซ์ ประมาณกว่า 300 ล้านบาท/ปี และเครื่องสำอางที่ทำจากนํ้านมแพะอีก 200 ล้านบาท/ปี เนื่องจากลงทุนต่ำกว่าการเลี้ยงโคนมมาก เลี้ยงในพื้นที่ขนาดเล็ก ได้ ราคานํ้านมแพะ 40-50 บาท/กก. (ส่วนนํ้านมโคประมาณ 18 บาท/กก.) นํ้านมแพะแปรรูปพาสเจอร์ไรซ์ราคาสูงมากเป็น 100-120 บาท/กก.เป็น ที่ต้องการในตลาดอาหารสุขภาพและผลิตได้ไม่พอ แม้ว่าส่วนใหญ่จะใช้เทคโนโลยีการเลี้ยงระดับต่ำ – ปานกลาง ยังไม่ได้เป็นมาตรฐานฟาร์ม (GAP) และใน การแปรรูปนํ้านมยังไม่ได้รับมาตรฐานการแปรรูป เช่น อ.ย. เป็นต้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาการเลี้ยงแพะนม ในด้านต่างๆ เพื่อให้ เกษตรกรเลี้ยงถูกต้องตามหลักวิชาการ แปรรูปนํ้านมที่ถูกหลักอนามัย ปลอดภัยต่อผู้บริโภค มีฐานข้อมูลด้านเกษตรกรแกนนำ/ตัวอย่างที่เป็นแหล่ง เรียนรู้ ตลอดจนมีข้อมูลด้านการผลิตและการตลาดที่เป็นปัจจุบัน จากพื้นที่จังหวัดต่างๆที่จะใช้เป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาแพะนม แก่ เกษตรกรและผู้ประกอบการ

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการเลี้ยงแพะนม การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากนํ้านมแพะและการตลาด
2. เพื่อพัฒนาฟาร์มแพะนมตัวอย่าง เป็นแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกร
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ระบบการผลิต การตลาดแพะนมและนํ้านมแพะของเกษตรกร

3. ผลผลิต (Output) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ จำนวน 150 ราย
- ฟาร์มสาธิตเลี้ยงแพะนม จำนวน 6 แห่ง

4. ผลลัพธ์ (Outcome) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- ความพึงพอใจของเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีของหน่วยงานกรมปศุสัตว์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)

- จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยี จำนวน 150 ราย

6. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. กิจกรรมจัดทำข้อมูล การผลิต – การตลาดการเลี้ยงแพะนม
  - ศวป. ร่วมกับ สนง.ปศุสัตว์จังหวัดในพื้นที่ดำเนินการ สำรวจ จัดทำฐานข้อมูลเกษตรกร จำนวนแพะนม ผลผลิต ผลิตภัณฑ์จาก น้านมแพะและการตลาด
  - ศวป. แต่ละแห่งร่วมกับ สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสำรวจฟาร์มแพะนมเป็นรายฟาร์มเทียบกับ มาตรฐานการเลี้ยงแพะนมของประเทศ ให้ คณะกรรมการประเมินฟาร์ม ให้คำแนะนำทางวิชาการ เพื่อปรับปรุงฟาร์มแพะนม เป็นฟาร์มมาตรฐาน และการแปรรูปน้านมถูกวิธี
2. กิจกรรมจัดทำฟาร์มสาธิตเลี้ยงแพะนม
  - สนง.ปศุสัตว์จังหวัด คัดเลือกฟาร์มแพะนมปรับปรุงเป็นฟาร์มตัวอย่าง จังหวัดละ 1 ฟาร์ม รวม 6 ฟาร์ม และ สนับสนุน วัสดุ เกษตร วัสดุเวชภัณฑ์ ประกอบการถ่ายทอดเทคโนโลยีและจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต
3. กิจกรรมอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกร
  - สนง.ปศุสัตว์จังหวัด 5 แห่ง จัดอบรมเกษตรกรที่เลี้ยงแพะนมอยู่แล้วและผู้สนใจด้านการเลี้ยงและการแปรรูปน้านมแพะ รวม เกษตรกร 150 ราย
7. ศวป. และสนง.ปศุสัตว์จังหวัดส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินกิจกรรมลดต้นทุนการผลิต โดยเพิ่มพื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์ที่มีผลผลิตสูงและ คุณภาพดีและใช้วัตถุดิบอาหารสัตว์ในท้องถิ่นและให้นำผลิตภัณฑ์จากน้านมแพะของกลุ่มไปแสดงและจำหน่ายที่งานแพะแห่งชาติ ครั้งที่ 14 ที่จังหวัด นนทบุรี
5. ศวป. ร่วมกับ สนง.ปศุสัตว์เขต/จังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนกิจกรรมของเกษตรกร/ชมรม/เครือข่ายในช่วงต้นปีงบประมาณ และติดตาม ประเมินผล ในช่วงกลางปีงบประมาณ และ ปลายปีงบประมาณ
6. ก.ส.ส. ร่วมกับ ศวป. สนง.ปศุสัตว์เขต และสนง.ปศุสัตว์จังหวัดจัดทำข้อมูลที่เป็นฐานข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานการผลิต การแปรรูป การตลาด ภูมิปัญญา และอื่นๆ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางช่องทางสื่อต่างๆ

5. กิจกรรมรอง กิจกรรมสัตว์เล็ก-สัตว์ปีก (โครงการจัดงานแพะแห่งชาติ ครั้งที่ 14)

1. หลักการและเหตุผล

แพะเป็นสัตว์ที่นิยมเลี้ยงกันทั่วไปทุกภาคของประเทศไทยขณะที่ประชากรแพะ ในปี 2556 มีจำนวน 440,277 ตัว (แพะเนื้อ 420,264 ตัว แพะนม 20,013 ตัว) จำนวนการเลี้ยงแพะมีมากในภาคใต้ร้อยละ 53.51 (เขต 9 และ เขต 8 ร้อยละ 10.73 และ 42.78 ตามลำดับ) มีเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ 41,647 ครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นรายย่อยและเลี้ยงเป็นอาชีพเสริม (กรมปศุสัตว์, 2554) พันธุ์แพะที่เลี้ยงกันอยู่ในประเทศส่วนใหญ่เป็นพันธุ์พื้นเมือง เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความสามารถและเทคโนโลยี ในด้านการเลี้ยงและการจัดการฟาร์มที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ พันธุ์ดีที่จะนำมาปรับปรุงพันธุ์ยังไม่เพียงพอ เกษตรกรไม่ให้ความสำคัญ ในด้านการจัดการด้านอาหารการดูแลด้านสุขภาพและตลาดยังไม่มีความแน่นอน ตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา กรมปศุสัตว์ได้พัฒนาเกษตรกรในด้านกลุ่ม/ชมรม/เครือข่ายอย่างกว้างขวาง มีเป้าหมายกลุ่มผู้เลี้ยงแพะกว่า 445 กลุ่ม ชมรมผู้เลี้ยงแพะระดับจังหวัด 40 ชมรม/จังหวัด เครือข่ายผู้เลี้ยงแพะระดับเขต 5 เขต มีคณะกรรมการเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะแห่งประเทศไทยและกรมปศุสัตว์ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แพะมากขึ้น ดังนั้นจึงควรจัดงานแพะแห่งชาติขึ้น เพื่อเป็นการรณรงค์ส่งเสริมให้เกษตรกร นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันค้นหาแนวทางการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงแพะให้มีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์กับทุกฝ่ายต่อไป

2. เป้าประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมเกษตรกรให้เลี้ยงแพะ ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาการเลี้ยงการจัดการฟาร์มเพื่อให้แพะมีประสิทธิภาพในการให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น
2. เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ระหว่างเกษตรกร นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงแพะ
3. เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการจัดระบบการตลาดให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม

3. ผลผลิต (Output) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- จัดประกวดแพะ จำนวน 1 ครั้ง
- จัดนิทรรศการวิชาการ จำนวน 1 ครั้ง
- จัดสัมมนาวิชาการระดับเจ้าหน้าที่ 1 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมประชุมอย่างน้อย 150 ราย
- จัดเสวนาเกษตรกร 1 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมเสวนาอย่างน้อย 300 ราย
- จัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์

4. ผลลัพธ์ (Outcome) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อกระบวนการให้บริการของหน่วยงานกรมปศุสัตว์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)

- จัดงานแพะแห่งชาติครั้งที่ 14 จำนวน 1 ครั้ง

6. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์

กรมปศุสัตว์มอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการจัดงานแพะแห่งชาติที่เหมาะสมที่จะเป็นพื้นที่จัดงาน

1.1 กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ สนับสนุนงบประมาณกับหน่วยงาน ที่ได้รับมอบหมายเป็นเจ้าภาพ เพื่อไปตั้งเบิกจ่าย ตามกิจกรรมที่กำหนด

1.2 กรมปศุสัตว์แต่งตั้งคณะทำงานฝ่ายต่างๆ เพื่อมอบหมายภารกิจและแบ่งขอบเขตความรับผิดชอบ โดยให้พิจารณาตัวแทนกลุ่ม/ชมรมผู้เลี้ยงแพะของแต่ละจังหวัดเข้าร่วมเป็นคณะทำงาน ตลอดจน บุคลากรจากสถาบันการศึกษา และผู้ประกอบการ รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแพะในพื้นที่

1.3 กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ประสานและสนับสนุนการจัดงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.4 คณะทำงานฝ่ายต่างๆ กำหนดกิจกรรมต่างๆ ภายในงาน

2 หน่วยปฏิบัติ : มอบหมายให้ สนง.ปศุสัตว์จังหวัดนนทบุรี เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบการจัดงานแพะแห่งชาติ ครั้งที่ 14

2.1 กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ และหน่วยงาน ที่ได้รับมอบหมายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดกิจกรรมต่างๆ

2.2 จัดแสดงนิทรรศการพัฒนาการเลี้ยงแพะ เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เกษตรกร และผู้ที่สนใจทั่วไป

2.3 ประชุมสัมมนานักวิชาการ และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเลี้ยงแพะ เพื่อร่วมกันระดมความคิดกำหนดแนวทางการพัฒนาการเลี้ยงแพะที่ยั่งยืน

2.4 จัดเวทีเสวนาเกษตรกร เพื่อร่วมกันระดมความคิดระหว่างเกษตรกร นักวิชาการ และเจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการเลี้ยงแพะในอนาคต

- 2.5 จัดประกวดแพะ เพื่อประกวดแพะของเกษตรกรที่มีลักษณะดี เหมาะสมใช้ปรับปรุงขยายพันธุ์ มอบรางวัลเป็นกำลังใจให้กับเกษตรกรที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาการเลี้ยงดู การคัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์
- 2.6 การประกวดและสาธิตการแปรรูป เช่น การแข่งขันการทำอาหารมาจากเนื้อแพะ การสาธิตการทำนมแพะพาสเจอร์ไรซ์ และให้กิจกรรมแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากแพะตลอดช่วงจัดงานทั้ง 3 วัน
- 2.7 การจัดประมูลแพะพันธุ์ดีของกรมปศุสัตว์เพื่อเป็นช่องทางส่งเสริมให้เกษตรกรมีการปรับปรุงพันธุ์แพะให้ดียิ่งขึ้น
- 2.8 พิจารณานำกลุ่ม/ชมรม/เครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในจังหวัดต่างๆ ให้มามีส่วนร่วมในการจัดงานในด้านต่างๆ เพื่อให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายผู้เลี้ยงแพะในพื้นที่รวมทั้งให้มีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานและสินค้าที่เป็นผลผลิตของกลุ่มและชมรมต่างๆ
- 2.9 พิจารณาให้มีกิจกรรมการแข่งขันระหว่างตัวแทนนักศึกษาสาขาสัตวศาสตร์/เกษตรศาสตร์ ของสถาบันการศึกษาต่างๆ เพื่อแข่งขันตอบปัญหาองค์ความรู้และทักษะการจัดการฟาร์มแพะที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเชื่อมโยงและปลูกฝังให้คนรุ่นใหม่หันมาสนใจเรื่องแพะเพิ่มมากขึ้น
- 2.10 จัดให้มีคลินิกปศุสัตว์เพื่อบริการตรวจ ดูแลรักษาสุขภาพสัตว์ ที่มารับบริการในระหว่างการจัดงาน
- 2.11 การประเมินผลการจัดงานแพะแห่งชาติในภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดงานแพะแห่งชาติครั้งต่อไป

6. กิจกรรมรอง กิจกรรมสัตว์เล็ก-สัตว์ปีก(โครงการจัดงานไก่พื้นเมืองแห่งชาติ ครั้งที่ 4)

1. หลักการและเหตุผล

โก๋พื้นเมืองเป็นสัตว์ที่นิยมเลี้ยงกันทั่วไปทุกภาคของประเทศไทย ในปี 2556 ขณะที่ประชากรโก๋พื้นเมือง มีจำนวน 67.386 ล้านตัว แยกตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 27.388 ล้านตัว , ภาคเหนือ 20.555 ตัว , ภาคกลาง 9.996 ล้านตัว และภาคใต้ 9.445 ล้านตัว ตามลำดับ มีเกษตรกรผู้เลี้ยงโก๋พื้นเมือง 2.247,852 ครัวเรือน แยกตามภาคต่าง ๆ ได้ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1.091 ครัวเรือน , ภาคเหนือ 0.570 ครัวเรือน , ภาคใต้ 0.270 ครัวเรือน, และภาคกลาง 0.314 ครัวเรือน ตามลำดับ จากการประมาณการในรอบปี 2555 โก๋พื้นเมืองมีผลผลิต โก๋แรกเกิด 426.4 ล้านตัว จำนวนโก๋ที่รอด 298.5 ล้านตัว มีการบริโภคประมาณ 293.580 ล้านตัว มูลค่าประมาณ 34,936 ล้านบาท ส่วนใหญ่เลี้ยงเป็นอาชีพเสริม ซึ่งในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยจะมีการเลี้ยงโก๋ประจำถิ่น เช่น โก๋แม่ฮ่องสอน โก๋แม่ฟ้าหลวง จะมีการเลี้ยงมากทางภาคเหนือ หรือ โก๋คอล่อน โก๋เบตงจะมีการเลี้ยงมากทางภาคใต้ โก๋ซีเลี้ยงมากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นรายย่อยและเลี้ยงเป็นอาชีพเสริม พันธุ์โก๋พื้นเมืองที่เลี้ยงกันอยู่ในประเทศจำนวนมากเป็นสายพันธุ์ชน ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตช้า ให้ผลผลิตต่ำ เนื่องจากเกษตรกรผู้เลี้ยง โก๋พื้นเมืองยังขาดความรู้ความสามารถและเทคโนโลยี ในด้านการเลี้ยงและการจัดการฟาร์มที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้การเลี้ยงโก๋พื้นเมืองไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการขาดโก๋พื้นเมืองพันธุ์ดีที่จะนำมาปรับปรุงพันธุ์ เกษตรกรไม่ให้ความสำคัญ ในด้านการจัดการด้านอาหารการดูแลด้านสุขภาพและตลาดยังไม่มีความแน่นอน ในบางจังหวัดมีการจัดประกวดพันธุ์โก๋ระดับจังหวัดและระดับภูมิภาค โดยการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานต่างๆ ดังนั้นจึงควรจัดงาน โก๋พื้นเมืองแห่งชาติขึ้น เพื่อเป็นการรณรงค์ส่งเสริมให้เกษตรกร นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันค้นหาแนวทางการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโก๋พื้นเมือง ให้มีความเหมาะสม และเกิดประโยชน์กับทุกฝ่ายต่อไป

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อส่งเสริมเกษตรกรให้เลี้ยงโก๋พื้นเมือง ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาการเลี้ยงการจัดการฟาร์มเพื่อให้โก๋พื้นเมืองมีประสิทธิภาพในการให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น
- 2.2 เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ระหว่างเกษตรกร นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโก๋พื้นเมือง
- 2.3 เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการจัดระบบการตลาดให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม

3. ผลผลิต (Output) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- จัดการประกวดพันธุ์โก๋พื้นเมือง 1 ครั้ง

- จัดนิทรรศการวิชาการ 1 ครั้ง
- จัดสัมมนาวิชาการระดับเจ้าหน้าที่ 1 ครั้ง
- เสวนาเกษตรกร 1 ครั้ง
- จัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากไก่พื้นเมือง

4.ผลลัพธ์ (Outcome) ระดับกิจกรรม/โครงการ

- ความพึงพอใจของเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีจากหน่วยงานกรมปศุสัตว์ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

5.ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)

- จัดงานไก่พื้นเมืองแห่งชาติ ครั้งที่ 4 จำนวน 1 ครั้ง

6.ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- กำหนดจัดงานไก่พื้นเมืองแห่งชาติ ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 2-4 กุมภาพันธ์ 2559 ในช่วงงานเกษตรแฟร์ ณ บริเวณอาคารวชิราวุธสรณ์ และคณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร มีแนวทางดำเนินงาน ดังนี้

1. กอง/สำนัก

กรมปศุสัตว์ประสานงานกับเพื่อพิจารณาคัดเลือกจังหวัดที่เหมาะสมจะรับเป็นเจ้าภาพ

- 1.1 กรมปศุสัตว์แต่งตั้งคณะทำงานฝ่ายต่างๆ เพื่อมอบหมายภารกิจและแบ่งขอบเขตความรับผิดชอบ
- 1.2 กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ ประสานและสนับสนุนการจัดงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 1.3 คณะทำงานฝ่ายต่างๆ กำหนดกิจกรรมต่างๆ ภายในงาน
- 1.4 สำนักส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์ สนับสนุนงบประมาณกับหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นเจ้าภาพ เพื่อไปตั้งเบิกจ่าย ตามกิจกรรมที่กำหนด

2. หน่วยปฏิบัติสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพื้นที่กรุงเทพมหานคร

2.1 กองส่งเสริมและพัฒนาศุสสัตว์ สนับสนุนงบประมาณกับหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ที่ได้รับเป็นเจ้าภาพ เพื่อไปตั้งเบิกจ่ายตามกิจกรรมที่กำหนด

2.2 กองส่งเสริมและพัฒนาศุสสัตว์ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดกิจกรรมประกอบด้วย

2.2.1 จัดแสดงนิทรรศการพัฒนาศุสสัตว์เลี้ยงไก่พื้นเมือง เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เกษตรกร และผู้ที่สนใจทั่วไป

2.2.2 ประชุมสัมมนานักวิชาการ และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาศุสสัตว์เลี้ยงไก่พื้นเมือง เพื่อร่วมกันระดมความคิดกำหนดแนวทางการพัฒนาศุสสัตว์เลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ยั่งยืน

2.2.3 จัดเวทีเสวนาเกษตรกร เพื่อร่วมกันระดมความคิดระหว่างเกษตรกร นักวิชาการ และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางการพัฒนาศุสสัตว์เลี้ยงแพะแบบพอเพียง

2.2.4 จัดประกวดไก่พื้นเมือง เพื่อประกวดไก่พื้นเมืองของเกษตรกรที่มีลักษณะดี เหมาะสมใช้ปรับปรุงขยายพันธุ์ มอบรางวัลเป็นกำลังใจให้กับเกษตรกรที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศุสสัตว์ การคัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์

2.2.5 การจัดจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ เช่น อุปกรณ์สำหรับการเลี้ยงไก่ชน/ไก่พื้นเมือง

2.2.6 การจัดประมูลไก่พื้นเมืองพันธุ์ดีของกรมปศุสัตว์เพื่อเป็นช่องทางส่งเสริมให้เกษตรกรมีการปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมืองให้ดียิ่งขึ้น

2.2.7 จัดให้มีคลินิกปศุสัตว์เพื่อบริการตรวจ ดูแลรักษาสุขภาพสัตว์ (ไก่พื้นเมือง) ที่มารับบริการในระหว่างการจัดงาน

2.2.8 การประเมินผลการจัดงานไก่พื้นเมืองแห่งชาติในภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดงานไก่พื้นเมืองแห่งชาติครั้งต่อไป